

מקור המאמר בזוהר פרשת כי תשא דף קפח ע"ב
התזכות ישראל בגלות

פתח רבי יוסף ואמר, (ישעה מא) **הן יבושו ויבלם כל הנחרים בך וגוי.** **זמן קדשא בריך הוא לمعد לישראל כל אינון טבאן, דקאמар על ידי נבאי קשות, וישראל סבלו עלייהון, כמה בישין בגלויהון. ואלמלא כל אינון טבאן דקא מחייב וחמאן בתיבין באורייתא, לא הו יכלין למיקם ולמסבל גלויה.**

אבל אזין לבי מדרשوت, פתחין ספרין, וחמאן כל אינון טבאן, דקא מחייב, וחמאן בתיבין באורייתא, דאבטה לוז קדשא בריך הוא עלייהו, ומתקהמין בגלויהון, ושאר עמי מחרפיין ומגדפיין לוז, ואמרי אין הוא אללהכון, אין אינון טבאן דאתון אמרין הזמיגין לכוז, וכי כל עמי טבאן יקספין מניכו.

הרא הוא דברתיב, (ישעה טו) **שמעו דבר יי' החדרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם וגוי.** **מאי החדרדים אל דברו, אינון דסבלו כמה בישין, כמה**

פתח רבי יוסף ואמר, (ישעה מא) **הו יבשו ויבלם כל הנחרים בך וגוי.** **עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות לישראל כל אותו טובות שאמר על ידי נבאי האמת, וישראל סבלו עלייהם כמה רעות בגנותם. ואלמלא כל אותו טובות שמחכים ורואים שכתובים בתורה, לא היו יכולים לעמוד ולסבל את הגלות.**

אבל הולכים לבית מדרשوت, פותחים ספרים, ורואים כל אותו טובות שמחכים, ורואים שכתובים בתורה שהבטיח להם הקדוש ברוך הוא עלייהם, ומתנתקים בגנותם, ושאר העמים מחרפים ומגדפים אותם וואמורים: איה אלהיכם? איה אותו טובות שאתם אומרם שמעתדות לכם, וכי כל עמי הארץ יתביש מכם?

זהו שכתב, (שם טו) **שמעו דבר יי' החדרדים אל דבריו אילו שסבלו כמה רעות, כמה שמוועת שמעו אלה על אלה ואלה**

אחר אלה וחרדו עליהם, כמו שנאמר (ירמיה ז) כי וגוי קול חרדה שמענו פחד ואין שלום וגוי. אותן חרדים תמיד אל דברו כשהגעשה הדין.

אמרו אחיכם שנאיכם - אלה הם אחיכם בני עשו. מנדיכם - כמו שנאמר (aicha ד) סورو טמא קראו למך. שאין עם שמבוזים אותן אוחדים בפנים ורוקקים לפניו ישראל כמו בני אדום, וכולם אומרים שטמאים כמו נדה, וזה מנדיכם. למעןשמי יכבד ה', אנו (shawormim) בני יכבד ה', שאנו (shawormim) בני אל חי, שבנו יתכבד שמו, אנו שליטים על העולם בשביל אותו שברא גדול, (בראשית כ) עשו בנו הגדל. ובשם זה נקרא הקדוש ברוך הוא גדול, (תהלים קמה) גדול ה' ומהלך מאד. אנו בני הגדל, והוא גדול. ותאי למעןשמי יכבד ה'.

אבל אתם קטנים מהכל, כתוב יעקב בנה הקטן, איה אלהיכם? איה אותן טובות שיתבישו כל העמים

משמחתכם? מי יתנו ונראה בשמחתכם כמו שאתם אומרים, רוח הקדש אומר ועם יבושו (עוד, כמו) כמו שתולה קללה באחר, משום שאתם אומרים שאו יבשו ויכלמו, ומשום

שמות שמי, אלין על אלין, ואלין בתר אלין, וחרידן עליהן, כמה דאת אמר (ירמיה ז) כי וגוי קול חרדה שמענו פחד ואין שלום וגוי. איזון חרדים תדריך אל דברו פד אתעבד דינא.

אמרו אחיכם שנאיכם, אלין איזון אהובון בני עשו. מנדיכם, כמה דאת אמר (aicha ד) סورو טמא קראו למך. דלית עמא דקא מבזין לון באנפי, ומרקקין באנפייהו לישראל בני אדום. ואמרי כלחו מסאבין פנדה, ודא איהו מנדיכם. למעןשמי יכבד יי', אן (דאMRI) בני דאל חי. די בון תזכיר שםיה. אן שלטני על עלמא בגין ההוא דאקרי גדול. (בראשית כ) עשו בנו הגדל. ובשם דאקרי קדשא בריך הוא גדול, (תהלים גמה) גדול יי' ומהולך מאד. אן בני הגדל, ואיהו גדול. ותאי למעןשמי יכבד יי'.

אבל אתו זעירין מפלא, (בראשית כ) יעקב בנה הקטן בתיב, אן הוא אלהובון. אן הוא איזון טבאן, דיבספין כל עממי מחדרה דליך. מאן יתנו ונראה בשמחתכם כמה דאתון אמרין. והם יבושו (רוח הקדש אומר ועם יבושו) כמו דתלי קללה תא

משמחתכם? מי יתנו ונראה בשמחתכם כמו שאתם אומרים, רוח הקדש אומר ועם יבושו (עוד, כמו) כמו שתולה קללה באחר, משום שאתם אומרים שאו יבשו ויכלמו, ומשום

באחרא, בגין דאתון אמרין דכדרין יבושו זיכלמן,
ובגין דא רוח קדרשא הוה אמר מלאה הבי, ועל
דא, הן יבושו זיכלמן כל הנחרים בה. מאי כל
הנחרים בה. דארתקפי נחריהון בריגזא עלה
בגלוותא דא. בההוא זמנא, יבושו זיכלמן מכל
טבין דיכמן להזון לישראל.

כ' רוח הקדש היה אומרת הדבר כה, ועל זה הוא יבשו זיכלמן כל הנחרים בה. מי הם כל הנחרים בה? אלה שחזקו את נחירותם ברגז עלייה בಗלותה זו. באותו זמן יבשו זיכלמן מכל הטבות שיראו אצל ישראל.

ספר אור הזוהר (עמוד 176)

צ) ומי שלא ראה חכמה זו לא ראה אורות מימי
 כלל העולה שחיב אדם לידע שמו ותברך ומי שלא ראה חכמה זו לא ראה אורות מימי והכטיל בחשד הולך כו' ומי שלא רוזח בחכמה זאת הוא בןוף בלבד נשמה וברורות אלו מצהה ושמהה לפני הקדוש ברוך הוא שתתגלה חכמה זאת רבוכיתא יבוא משיח צדקנו ב מהרה בימינו Amen.
 (אוצרות חיים דף יה)

צ) הספרים שידבק בהם האדם להשביח בהם הם חכורי הרשב"י עליו השלום במז' הזוהר ותתקונים ושיר מהימנא ושיר השרים וככ' והנה אל המעני בספרים אלה ציריך שני דרכים האחד לשונן לשונו פעמים הרבה ולצין לו ציונים כדי שיזOPER הבקיאות ואל יעמיק ראשונה תרבה, והב' ולמד במקומות שני בעיון רב בפי פה. נמצא אל המעין שתי הלבות בבקיאות, הא' בעיון בשעות הפנפרים בפרק א', הב' בבקיאות בפי פה, פעמים ירבה בזה, פעמים ימעט בזה, הכל לפי הזרק תשעה והשקט השכל, ובזה בריאה לו, כי הוא ילך לבטה דרכו, וישיג הדריך הישרה, ואף אם יראה אל המעין שאינו מבין, עם כל זה לא יפסיק גרטסתם מפומיה, כי נאמן בעל מלאותו להמציאו נסתר החכמה, כי באשר ירגע איש את בנו בן הקדוש ברוך הוא מזבח לעוסק בחכמה זו מעת ודבר זה נסיתיו וויש ראייה אל העצה הזו מפה שהעתקנו מהזוהר (פרשת קדושים דף פה) בחלק א'.
 (אור נערב חלק נ' פרק ג')

צ) אףלו גרסה לשון הזוהר יראה אל האדם שמחה בנטש ביראת השם באלו עוסק עם הצדיקים בנו ענן

הנסגלה השביעית כי העוסק בחכמה זו ומלילא פיו שחוק בו ממלילא לבו יראת שמים ויראת חטא ויוסיף אמן בעבודה וזה בדוק, כי אףלו גרסה לשון הזוהר יראה אל האדם שמחה בנטש ביראת השם באלו עוסק עם הצדיקים בנו ענן ואם נברא לא חוו מזילה חי בנו אין ספק שהוא עקר עסוק התורה בנו ענן בין הצדיקים.
 (אור נערב חלק חמיש פרק ב')

צט) עוסק בספר התקוניין להרשב"י זכרונו לחיי העולם הבא... וספר הזוהר עצמו עוסק בו מדי שבתו וחולש בחדרשו

יעסוק בספר התקוניין להרשב"י זכרונו לחיי העולם הבא שהוא פנת להבין על ידו בספר הזוהר וספר הזוהר עצמו עוסק בו מדי שבת שבתו וחולש בחדרשו והכל לפי מה שהוא אדם אלה שהצעתי הדברים לפניו ומהשכיף יבין ויבחר.